

[Agnete Laustsen]

ne. Jeg mener derfor ikke, at der er belæg for at antyde, at en likvidator eller en kurator bevidst skulle arbejde på at slutte et bo som insolvent for at få højere takst i denne anledning.

Med hensyn til den betragtning, at der bl.a. i konkursloven bør fastsættes regler om valg af revisor, og at denne bør vælges i samarbejde med aktionærerne eller bestyrelsen og fortrinsvis være virksomhedens hidtidige revisor, vil jeg sige, at det jo allerede er tilfældet i langt de fleste sager, medmindre der da foreligger en situation, hvor der af forskellige grunde måske ikke har været en revisor tilknyttet. Heller ikke på dette punkt finder jeg yderligere lovgivning påkrævet.

For så vidt angår den tvivl, som rejses om salærernes størrelse, skal jeg henholde mig til det, justitsministeren oplyste, nemlig at både monopoltilsynet og Advokatrådet vil blive bedt om at arbejde med disse problemer, idet jeg er enig i, at den pris- og lønpolitik, som er blevet afstukket af regeringen over for arbejdsmarkedet og erhvervslivet i øvrigt, naturligvis også bør følges af de liberale erhverv.

I øvrigt vil vi med interesse studere det forslag, hr. Ole Espersen bebudede. Det er muligt, at der på dette område er behov for endnu større rekonstruktioner end det, hr. Barsøe-Carnfeldt lægger op til, men vi vil med interesse se, hvilke forslag der fremkommer.

Svend Heiselberg (V):

Venstre er enig i, at forslagsstilleren har taget et væsentligt spørgsmål op. Desværre er spørgsmålet blevet mere aktuelt af den krise, mange virksomheder befinder sig i. Venstre finder det imidlertid ikke hensigtsmæssigt, at folketinget fastsætter salærtakster, selv om vi er opmærksomme på, at der i visse tilfælde er et misforhold mellem salærstørrelsen og arbejdsomfang.

Vi hilser derfor med tilfredshed, at justitsministeren retter en henvendelse til Advokatrådet med henblik på en revision af de omhandlede salærtakster. Advokatrådets fastsættelse af vejledende takster efter drøftelse og kontrol hos monopoltilsynet mener venstre fortsat er den rigtige fremgangsmåde.

Inger Harms (SF):

Selve beslutningsforslaget, hvori folketinget opfordrer regeringen til at lovgive om fastsættelse af regler og salærtakster for behandling af likvidationsboer/konkursboer, således at likvidator/kurator motiveres til at gøre størst og mest effektiv indsats for at redde de virksomheder, som er i nød, eller, hvor virksomhederne ikke er til at redde, at opnå bedste markedspris for salg af virksomhedernes aktiver, kan socialistisk folkeparti ikke være uenig i.

Bemærkningerne til forslaget viser helt åbenbart, at der er en urimelig forskel på, om et bo ender som solvent eller som insolvent. Når situationen er den, at en likvidator eller kurator kan få så meget mere ud af at erklære et bo for insolvent, som forslaget viser, jfr. bilaget, er vi enige i, at der ingen tilskyndelse er for likvidator eller kurator til at arbejde for, at boet skulle kunne erklæres solvent, hvor fortjenesten er så meget mindre.

Hr. Barsøe-Carnfeldt foreslår, at for samtlige dødsboer, likvidationsboer og konkursboer, der afsluttes, kan likvidator/kurator oppebære et salær efter de nugældende takster for dødsboer. Da disse takster er en hel del mindre, kan vi ikke være utilfredse med dette forslag.

Forslagsstilleren kommer ind på en række omstændigheder ved behandlingen af likvidationsboer eller konkursboer, som jeg ikke kan tage stilling til i dag, men jeg vil dog gøre opmærksom på, at der ingen som helst mulighed for, at en virksomhed kan fortsætte, så vejer hensynet til medarbejderne selvfølgelig mest for vort parti. Jeg mener, at der i den sidste tid har været eksempler på, at store erhvervsvirksomheder er blevet erklæret insolvente, hvilket har medført mange hundrede arbejdsløse. Hvis det er rigtigt, som det anføres i bemærkningerne til forslaget, at dette havde kunnet undgås, såfremt motivationen, fagkundskaben, kvalifikationerne hos jurister, revisorer m.m. havde været til stede, så vil vi gerne være med til at se på det under udvalgsarbejdet.

Jeg kan erklære mig helt enig i bemærkningerne om, at salærtaksterne bør være underlagt kontrol og ikke som nu underlagt de jurister, der selv oppebærer salærerne. Om de skal ind under konkursloven, eller hvem, der skal fastsætte dem, vil jeg ikke tage stilling til nu, men én ting er helt sikker: jeg